

A meteor, miután már nincs

*Ámbár a távolság mindvégig ellenem volt,
amikor közel értem: fölrobbantam,
s olyannyira tágitottam a pillanatot,
már-már magam sem tudom, hogy benne vagyok-e.*

*Saját hangom, hangerőm nő egyre csak egyre,
mint hajszálaitok halál utáni csöndben:
ő, ellobban, zúgván egek felől a földre —
ám a visszaútra így még nem is gondoltam!*

MARIN GEORGIEV

Szabadság

*Véreimet hagytam el miattad,
mégis idegen, im az orcád.
Nem vagy-e te örök hekatomba,
kit áldozattal hizlalnak...*

Három csikó

*Három csikó selymén a fűnek,
az esteledő legelőn
lassan eggyéolvadt a fűzek
hamvas árnyával lebegőn.*

*Am ahogy a Hold égre lábolt —
így az idő gyorsan pereg! —
már a mezőn állt mind a három.
Lábhoz lehajtván a fejek.*

*Mikéntha homályból lennének
faragva ily gyönyörűre.
Fejük hol fölmeredt az égnek,
hol meg lehajlott a fűre.*

*És csak a csönd és a remegés,
hosszú éjjel s nappal között
hallgatták, hogy mit súg a fű és
mit mond nekik az anyaföld.*

Még egy pillanat

*Elhalványult a nap...
A lég még szinte zengett.
Ragyog a madarak
tollán a fény és csend lesz.*

*Leájul egy levél —
a fatörzs belederméd,
meg is kérdi: — Miért?
S kap csúcsa sárga leplet,*

*A levél meg pörög,
kereng, aláhull nesznek.
Egy pillanat még!... s fekszik
madártollak mellett.*

IVÁN CANEV

Csend

*Amikor elzendül kaszánkról
a nyár zaja, s lüktet a csend,
és az őrszemes hangyavárból
morzsa dereng;*

*amikor visszahull galambunk
a késtelen kezek közé,
s folyam zúg, amerre arattunk:
a búzaözöné;*

*amikor az aranyfa törzsét
búcsúkörozi a levél,
és a szőlő fürtjein ködfényt
ragyogtat föl a szél;*

*amikor az ereszek alján
sorra némulnak a fészkek,
és kisarjadt gyökere halvány
a csillagos égnek;*

*mikor az est lámpáiból már
lobbog az eljövő álom,
s csakis a hajszáleriünk pulzál,
majd hallod te is, barátom:*

*... hogy az atomok
hogyan esnek szét benned,
s a könnyörtelen szavak
hogy robbannak.*

Alkotás

*Valaki jön, valaki másik elmegy:
egy föld — de az arató mennyi mégis!
Ám lépkedjen mindegyik a maga rendjén itt.
Mert ezen a közös mezőn a rejtett
magányban van a még rejtettebb nagyság.*

Nem hasonlít itt más, csak a verejték.